[...] świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nro. 3. **Wtorek 5. Stycznia 1869.** **Rok wydania 59.**

Część urzędowa.

Na wniosek W. pana Ignacego Skrzyńskiego kuratora fundacyi stypendyjnej Dydyńskiego, nadało c. k. Namiestnictwo począwszy od roku szkolnego $186^{8}/_{9}$ dwa opróżnione stypendya z tejże fundacyi w rocznej kwocie 300 złr. w. a. mianowicie jedno Janowi Dydyńskiemu, uczniowi 2giej klasy gimnazyum Rzeszowskiego, drugi zaś Juliuszowie Urbańskiemu, uczniowi 4tej klasy głównej szkoły w Jaśle.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. grudnia 1868.

J. E. minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy prokuratoryi państwa w Czerniowcach posadę zastępcy prokuratora adjunktowi sądu krajowego Wacławowi Jastrzębskiemu.

Część nieurzędowa.

Radzie państwa wkrótce ma być przedłożony projekt ustawy względem sądownictwa sprawach przemysłowych. Projekt ustawy względem notaryatu jest już jak słychać przez referenta wygotowany. W ministerstwie sprawiedliwości wkrótce rozpocząć się mają obrady nad ustawą względem ksiąg gruntowych.

W ministeryum rolnictwa wypracowano projekt utworzenia przy wydziale filozoficznym uniwersytetu wiedeńskiego osobnej sekcyi rolniczej któraby zastąpiła tak potrzebną i pożądaną wyższą akademię rolniczą.

„Magyar Uysag“ organ najskrajniejszej lewicy zamieścił nowy list Koszutha, czyniący rządowi zarzuty z powodu całej ugody i rozwiązania kwestyi tytułowej. Koszuth oświadcza, że tylko wtenczas powróci do kraju, jeżeli Węgry odzyskają polityczną niepodległość swoją; nie wątpi, że polityczne konstellacye przywrócą Węgrom dawniejszą świetność.

W Lublanie zawiązało się stowarzyszenie katolickie; prezes jego hr. Wurmbrand za mowę wypowiedzianą na jednem z posiedzeń został postawiony w stan oskarzenia o zbrodnię zakłócenia spokoju publicznego.

Wkrotce ma się zebrać w Węgrzech kongregacya duchownych katolickich dla obradowania nad ustaleniem samorządu w sprawach kościelnych. Dzienniki ogłaszają dziś list węgierskiego ministra oświecenia barona Eötvösa do hr. Eugeniusza Zichego w następującej osnowie:

Szanowny przyjacielu! Na podanie Twoje jeszcze z dnia 7go lipca 1868 r. w sprawie autonomii katolickiej dla tego jeszcze nie mogłem Ci udzielić pewnej odpowiedzi, ponieważ sam dobrze wiesz, z jakiemi okolicznościami wiąże się inicyatywa w autonomii.

Wiesz, że episkopat katolicki wypracował elaborat, który miał posłużyć za podstawę do obrad wstępnych. Elaborat ten nie znalazł uznania w prasie i w opinii publicznej. Wiesz także, że duchowni i ludzie świeccy później się zbierali w tej sprawie i że uchwalili wniosek Franciszka Deaka, ustanawiający drogę wyjścia.

Słusznem bardzo jest twierdzenie Twoje, że odpowiednia i skuteczna organizacya autonomii katolickiej tylko na podstawie takich zasad do skutku przyjść może, które zabezpieczają uprawniony wpływ świecki.

Około punktu tego cała sprawa się obraca, i tuszę, że zasada ta będzie decydującą tak przy inicyatywie, jak i przy wykonaniu.

Wiesz to aż nadto dobrze, że ja jako członek rządu, ex offo inicyatywy wziąć nie mogę.

Lecz rzeczy już są w toku, a ponieważ, o ile wiem, operat już jest gotowym, to z pomocą Boską i z tą sprawą wkrótce się uporamy.

Przyjm itd.

Rząd bawarski przedłożył w Karlsruhe i w Stutgardzie wniosek, żeby południowo-niemieckie państwa były reprezentowane przez wspólnych konzulów, którzyby pełnili swoje funkcye w imieniu państw południowo-niemieckich. Ani Baden ani Würtemberg nie przyjęły jednak tej propozycyi. Bawarya zaproponowała więc, aby przynajmniej konsulaty Bawaryi, Badenu i Würtembergu powierzyć jednej ręce. Baden i ten wniosek odrzuciło, ale Würtemberg przyjął go i przyjdzie do tego, że przynajmniej Bawarya i Würtemberg będą mianowały wspólnego konzula. To miał także na względzie br. Varnbüler, gdy ostatniemi czasy przy sposobności debaty nad adresem w izbie würtembergskiej o zachowaniu się w obec sąsiadów przemawiał.

Półurzędowa korespondencya z Berlina do „Köln. Ztg.“ reasumuje w sposób następujący doniesienia o konferencyi: „Podług objaśnień z pewnego źródła tak się mają rzeczy co do francuzkich oświadczeń względem konferencyi: Pierwsze oświadczenie rządu francuzkiego odnosiło się do zwołania konferencyi mocarstw podpisanych na pokoju paryzkim, której zadaniem miało być w ogóle załatwienie teraźniejszego sporu pomiędzy Turcyą i Grecyą. Tym sposobem było już wykluczone wszystko, co mogło kwestyonować całość Turcyi, gdyż pokój paryzki gwarantował nienaruszalność granic Turcyi. Na dzień otwarcia naznaczono ewentualnie dzień 2. stycznia. Francya doniosła przez to, w jakiej formie wyda zaproszenie, ażeby po wszechstronnem porozumieniu się samo zaproszenie nie robiło jakichś trudności, któreby znowu mogły wszystko zakwestyonować. Prusy przyjęły bezzwłocznie propozycyę Francyi, do której jak wiadomo same dały inicyatywę i uważały zaproszenie ze strony Francyi za wydane już. Francya proponowała za podstawę i punkt wyjścia obrad słuszne żądanie Turcyi i jest rzeczą prawdopodobną że to się odnosi, jak utrzymują w Paryżu, do trzech pierwszych punktów ultimatum. O ile nam wiadomo nie wymieniła Francya wyraźnie tych trzech punktów, lecz pozostawiła to konferencyi, co zresztą z samej natury rzeczy wynika. Tem się też tłómaczy uwaga „Provinzial-Corresp.“, że nie stawiono z góry żadnych ściśle oznaczonych propozycyi. Co do okólnika tureckiego zapewniają, że tenże wydany był przedtem nim w Konstantynopolu otrzymano pisemne uwiadomienie o propozycyi Francyi, lecz tymczasem został dywan uspokojony co do pewnych wątpliwości, które w nim wzbudzał program konferencyi. Grecyę wahano się z początku przypuścić do udziału, a to dlatego ponieważ się obawiano, że w tym razie odmówi Turcya swego współudziału. Teraz ma mieć Grecya głos doradczy w konferencyi. Co do Prus jest rzecz cała załatwiona. Utrzymywano dotąd zawsze, że hr. Solms w nadzwyczajnej misyi jako pełnomocnik pruski do Paryża na czas konferencyi wysłany zostanie. „Provinz. Corr.“ donosi tożsamo. Wszystkie te wiadomości pochodzą z jednego źródła, którego wiarogodności podejrzywać nie ma powodu. Nie ma także wątpliwości, że konferencya pomyślny odniesie skutek i że pokój zostanie utrwalony.

„France“ i „Patrie“ powtarzają zgodnie: 1) że konferecya w pierwszej połowie stycznia w Paryżu się zbierze; 2) że ograniczy się wyłącznie na zbadanie sformułowanych w tureckiem ultimatum z d. 10. grudnia punktów; 3) że punkta te zratyfikuje a co do niektórych rzeczy poczyni w nich poprawki i 4) że reprezentant Grecyi będzie miał na konferencyi głos doradczy. „France“ utrzymuje nadto, że konferencya do d. 20. stycznia ukończy swoje prace. Donoszą także, że tymczasem stosunki pomiędzy Turcyą a Grecyą cokolwiek się polepszyły.

„Etendard“ zbija doniesienia niektórych dzienników jakoby rząd francuski był niezadowolonym z posła swojego w Atenach i jakoby osiadli w Atenach Francuzi musieli ciągle znosić od Greków obelgi. „France“ zaś zapewnia, zbijając doniesienie „Gaulois“, że książę Gramont pozostanie na swojem stanowisku we Wiedniu.

Dzienniki włoskie mają znowu nadzieję, że markiz de Banneville, przychylny stolicy apostolskiej poseł francuski z Rzymu zostanie odwołany. „Patrie“ odpowiada im na to, że bynajmniej tego spodziewać się nie można. Polityka francuska wobec stolicy apostolskiej nie może bynajmniej o tem myśleć — pisze „Patrie“ — żeby zejść z utartej drogi, a p. Banneville, który dla swoich przymiotów i swojego zachowania się jest tak mile widziany u dworu rzymskiego, zdaje się wyrażać najlepiej pełne czci usposobienie rządu francuskiego dla Ojca św. i praw papiestwa.

Korespondent rzymski do „Pal Mall Gazette“, zwyczajnie bardzo dobrze poinformowany, donosi z Rzymu co następuje: Dnia 21. grudnia miał Papież na tajnym konsystorzu allokucyę, w której wyraził się bardzo surowo o rewolucyi hiszpańskiej. Ojciec św. powiedział, że rewolucya ta jest sprawą mniejszości, która prowadzona przez sprzysiężonych, cały naród hiszpański zteroryzowała i prawną władzcynię z tronu strąciła. Mówił w wyrazach pełnych uznania o umiarkowaniu i zamiłowaniu porządku właściwem narodowi hiszpańskiemu, i oskarżał rewolucyonistów o szerzenie anarchii i o nieprzyjaźne kroki względem religii. Użalał się mocno na ciężkie urazy jakie znoszą poważni kapłani i biskupi i na prześladowanie zakonów, wystawionych na nadużycia najsroższe. Zakończył wreszcie upomnieniem świętego kolegium, żeby zasyłali modły do nieba, o zatrzymanie tej powodzi złego i wrócenie Hiszpanii prawemu jej monarsze i kościołowi. Po allokucyi zgromadził Ojciec św. kardynałów i przemówił do nich w języku włoskim co następuje: „Ponieważ was, moi szanowni bracia widzę tutaj przy boku moim więc chcę wam obwieścić jedną rzecz, którą dobrzeby było zachować w tajemnicy, ale lepiej jeszcze będzie oznajmić ją wam. Król Sardynii tak się poniżył, że prosił o łaskę dla dwóch morderców. Ten Król Sardynii, który morderców dwóch kapłanów w Sienie uznał niewinnymi, ten który nie znalazł ani szelaga na poratowanie dotkniętych powodzią w gornych Włoszech, ale miał 5000 fr. dla wdowy skrytobójcy, ten Król, którego znacie, i którego polecacie łasce Zbawiciela, żąda ułaskawienia dwóch złoczyńców, którzy zasłużyli na najsroższą karę.“ Tak gwałtowna przemowa wywarła oczywiście głębokie wrażenie na święte kolegium i kilku kardynałów znanych ze swoich przekonań liberalnych i umiarkowanych, dało widocznie do zrozumienia, że tego sposobu wyrażenia się o katolickim monarsze nie pochwalają.

Korespondent „Gazety Krzyżowej“ donosi z Paryża pod dniem 27. grudnia:

Znaną wam już jest zapewne telegraficzna depesza republikańskiego przywódzcy Castelar'a do redaktora tutejszej gazety „Avenir National“, donosząca o pomyślnym dla tego stronnictwa rezultacie wyborów municypalnych we wszystkich większych miastach Hiszpanii z wyjątkiem jednego tylko Madrytu. Korespondencye następnie z Madrytu otrzymane prze-

konywają nas, że się p. Castelar próżno nie chełpił: rzeczywiście republikanie otrzymali górę na wyborach municypalnych pomimo sprzeczne upewnienia telegramów rządowych; a czy to zwycięztwo winni rozmaitym niezręcznościom tymczasowych dzierzycieli władzy, czy też własnej nadzwyczajnej ruchliwości i dobrej taktyce, tego tutaj rozstrzygnąć nie możemy; najpewniej zaś jedno z drugiem pomyślnie się dla nich złożyło. Dobrze zwykle poinformowany madrycki korespondent „Constitutionnela“ znajduje położenie rzeczy w Hiszpanii bardzo niedobrem. Oblicza on, że stronnictwo republikańskie będzie mogło mieć w kortezach ustawodawczych jakie sto pięćdziesiąt do dwustu głosów; a z taką mniejszością zasadnicza kwestya formy rządu da się chyba ku końcowi lata rozstrzygnąć; — przypuściwszy notabene, że kortezy w samej rzeczy kwestyę tę rozstrzygną. To pewna, że im dłużej trwa tymczasowość, tem zamieszanie większe i wojna domowa prawdopodobniejsza. Nie ma już dziś prawie miasta większego, któreby się na jakiś własny program polityczny nie zdobyło. Tu chcą mieć Espartera prezydentem, tam królem; ci prowadzą na tron admirała Mendez Nunez'a, inni pragną p. Rivero cesarzem obwołać. Czego zaś chce tryumwirat rządu tymczasowego — o tem nikt nie wie. Protegowany tajemnie przez jenerała Serrano książe Montpensier wystąpił z deklaracyą w której niby to wszystkiego się zrzeka, a jednak daje do zrozumienia, iż gotów wszystko przyjąć. Nie bez wewnętrznego pewno zadowolenia woła jeden z półurzędowych dzienników paryzkich: „Co za smutny widok przedstawia nam ta wielka Burbonów rodzina! Filip Orleański, przybrawszy nazwisko Egalité, głosuje na śmierć Ludwika XVI.; syn jego Ludwik Filip przyjmuje z rąk rokoszan koronę Karolowi X. wydartą, i synowę tegoż, księżnę Berry, do więzienia wtrąca. Izabella hiszpańska pozbawia tronu stryja swego Karola, a teraz oto jej szwagier, książę Montpensier, przemyśliwa o dostaniu się na tenże tron, z którego siostrę małżonki jego zepchnięto! Smutna to rzecz zaprawdę, ale nie lepiej wyglądają i owi ambitni jenerałowie, którzy ojczyznę swą zawichrzyli i sami teraz nie wiedzą jak z tego wybrnąć. Taż sama półurzędowa „France“ uwielbia ich jednakże i cieszy się z tego wielce, że ich poseł, p. Olozaga, przyjętym został przez Cesarza na publicznem posłuchaniu. Słyszeliśmy, że Napoleon III. zaczyna mocno powątpiewać o możności osadzenia na tronie hiszpańskim małego księcia Asturyi (syna królowej Izabelli); a zresztą byle nie Montpensier i nie republika, radby się zgodził na jakiebądź zakończenie obecnej tymczasowości, która się już handlowi francuzkiemu dotkliwie uczuć daje.

Z Konstantynopola donoszą, że Porta zgadza się na konferencyę przyjmującą znane pięć punktów ultimatum za podstawę swoich obrad. „Turquie“ ogłasza odpowiedź na notę greckiego ministra spraw zewnętrznych, którą odrzuca tureckie ultimatum. Odpowiedź ta zaczyna się uwagą, że żadne państwo nie byłoby tak długo jak Porta znosiło stanu rzeczy nie dającego się w żaden sposob pogodzić ze stosunkami przyjaźnego sąsiedztwa, Dalej rozbiera różne punkta ultimatum. Odpowiedzi Grecyi względem band ochotniczych, że instytucye krajowe nie pozwalają występywać przeciwko nim, nie przyjmuje rząd turecki, gdyż w takim razie nie byłoby bezpieczeństwa pomiędzy sąsiedniemi państwami nawet w czasie pokoju i prawo narodów byłoby przez to zniesione. Zresztą ustawy Grecyi dozwalałyby na ukaranie takich przekroczeń, gdyby tylko rząd tego chciał, gdyż art. 127 greckiej ustawy karnej skazuje na karę śmierci takich, którzy bez rozkazu i pozwolenia rządu żołnierzy werbują. Rząd grecki chwali się, że ochrania powstańców i daje im pozwolenie powrotu; wiadomo jednak, że powrót odbywa się najwięcej nocą i że powracający doznają rozmaitych przeszkód. Dalej odwołuje się odpowiedź do oskarzenia ministra Delijanis, jakoby granice zostały naruszone. Podobne naruszenie granic dałoby się raczej Grecyi zarzucić. Nakoniec oświadcza odpowiedź względem wydalenia poddanych greckich z tureckiego terytoryum, że to rozporządzenie spowodowali ci, którzy doznając wspaniałomyślnej przyjaźni, korzystali z niej na to, aby nieprzyjacielski organizować opór. Odpowiedź kończy się tem zapewnieniem, że Porta odpowiada na notę grecką tylko dla Europy inaczej zachowałaby zupełne milczenie.

Dla zupełności zapisujemy tutaj doniesienia **z Konstantynopola i Aten datowane dnia 26.** grudnia z. r.. które podaje „Oss. Triest.“ W obu stolicach zajmują się przygotowaniami wojennemi. W tureckim arsenale pracowano gorliwie nad uzbrojeniem dwóch fregat i jednej łodzi kanonierskiej, aby niemi w jaknajkrótszym czasie wzmocnić eskadrę turecką krążącą pomiędzy Syrą i Kandyą. Z Aten wysłano artyleryę i kawaleryę na granicę. Król sam odbył przegląd greckiej gwardyi narodowej liczącej 5000 ludzi, przyjmowano go okrzykami pełnemi entuzyazmu. Na interwencyę Porty i reprezentantów wielkich mocarstw wstrzymano wydawanie rosyjskich patentów okrętowych kupieckich okrętom greckim. Około 50 statków greckich opatrzono już jednak takiemi patentami z których należyty robią użytek. Na Krecie zdarzają się jeszcze drobne utarczki, które kończą się regularnie klęskami powstańców.

Drogą telegraficzną przychodzi doniesienie, że dowódzca turecki pobił powstańców na Kandyi i wielu zabrał w niewolę. Pogłoski o srogiem obchodzeniu się Turków z powstańcami, z czego mogłyby wyniknąć nowe trudności, zdaje się, że są przesadzone.

Kronika.

(Składki na pogorzelców.) Od parafian i proboszcza z Dębna w powiecie łańcuckim wpłynęło na wsparcie pogorzelców Potoka złotego 7 złr. 37 c. Gmina Klimkówka w powiecie gorlickim złożyła dla pogorzelców Krupska 40 c. w. a.

(Pożary.) Dnia 9. z. m. w Mikołajowie zgorzała zagroda włościańska, skutkiem nieostrożności, szkoda 220 złr.; d. 16. z. m. tamże dom mieszczanina, skutkiem nieostrożności, szkoda 500 złr.; d. 20. z. m. w Sokolnikach w pow. lwowskim 2 stodoły i chlew, przyczyna niewiadoma, szkoda 550 złr.; d. 25. z. m. w Grybowie 2 domy, skutkiem nieostrożności, szkoda 1200 złr.; d. 27. z. m. w Gorzeniu dolnym w pow. wadowickim 2 domy, jak sądzą przez podpalenie, szkoda 500 złr.; w Biały w pow. czortkowskim karczma, przyczyna niewiadoma, szkoda 150 złr.; d. 29. z. m. w Guzikówce w pow. krośnieńskim stodoła dworska ze zbożem, przyczyna niewiadoma, szkoda 7979 złr. tylko budynek był zabezpieczony; w Szumiaczu w pow. tureckim zagroda włościańska z zapasami, przyczyna niewiadoma, szkoda 400 złr.; w Dublanach w pow. samborskim 10 zagród włościańskich z zapasami, przez nieostrożność; d. 30. z. m. w Dębnie w pow. łańcuckim 15 zagród włościańskich z zapasami, przez nieostrożność, szkoda 29.060 złr.

(Baron Karol Hock †.) Dnia 1. b. m. umarł w Wiedniu po krótkich cierpieniach baron Karol Hock, jeden z najwyższych dygnitarzy państwa, najzdolniejszych urzędników i najznakomitszych finansistów austryackich. Urodził się on d. 13. marca 1808 w Pradze, z rodziców religii izraelickiej ale później przeszedł na łono kościoła katolickiego. Uczęszczał najprzód do gymnazyum w Pradze, a następnie na uniwersytet w Wiedniu gdzie w roku 1828. promowany został na doktora filozofii. Ukończywszy nadto studya prawnicze, wstąpił w r. 1830 do służby publicznej, był zatrudniony przez czas dłuższy w Tryeście i Salzburgu, poczem powołany został na dyrektora głównego urzędu celnego w Wiedniu. W r. 1847 umieszczony został z tytułem radcy rządowego przy dyrekcyi jeneralnej kolei żelaznych a w r. 1848 zamianowany drugim dyrektorem. W r. 1849 wstąpił do ministerstwa handlu a w r. 1854 został wiceprezydentem komisyi ministeryalnej, która miała przeprowadzić ważne reformy w prawodawstwie finansowem a następnie wszedł jako szef sekcyi do ministerstwa skarbu. Przyczynił się wiele do pozakładania w Austryi izb handlowo-przemysłowych i przywiódł do skutku bardzo wiele traktatów handlowych, morskich i celnych. Za rozliczne zasługi wyniesiony został d. 19go czerwca 1852 do stanu rycerskiego a d. 2. grudnia 1859 (otrzymawszy order żelaznej korony II. klasy) do stanu baronów cesarstwa. D. 20. marca 1861 miasto Horn wybrało go na deputowanego do sejmu niższo-austryackiego, W r. 1864 został radcą tajnym, d. 10. sierpnia 1865 członkiem rady stanu, d. 1. kwietnia 1867 dożywotnim członkiem izby panów a po zawarciu ugody z Węgrami prezesem najwyższej izby obrachunkowej. Br. Hock znanym jest także jako autor dzieł polityczno-historycznych i ekonomicznych. Najważniejszem z jego dzieł jest: „Die Finanzverwaltung Frankreichs. Stuttgart 1857.“

— W jednem z pism lekarskich londyńskich (mówi „Indépendance Belge“, nie wymieniając owego pisma), znajduje się przytoczony fakt, za którego prawdziwość pismo to zaręcza. Jeden z wyższych urzędników banku był na wieczorze u znajomych z żoną; czując się nieco słabym, wrócił do domu wcześniej i położył się z dreszczami. Posłano po lekarza, ale go nie było w domu. Żona chorego postanowiła czekać na przybycie doktora przy mężu, który pomimo silnej gorączki zasnął. Uspokojona trochę żona zdrzemnęła się także. Około 3ciej po północy zbudził ją odgłos dzwonka; przypuszczała że to doktor dzwoni — poszła więc do salonu ze świecą. Ale zamiast doktora zobaczyła wchodzącego swego syna, dwunasto letniego chłopca, który był w kollegium pod Windsorem; blady był bardzo i głowę miał obwiniętą w coś białego. Syn przywitał ją i rzekł: „Czekałaś matko na doktora dla ojca, ale ojciec już zdrowszy i wstanie jutro. Mnieto doktor potrzebny, każ go poprosić coprędzej, bo ten w kollegium nie zna się.“ Przerażona matka zadzwoniła na służącę, która przybiegłszy, znalazła swą panią stojącą nieruchomo ze świecą w ręku. Rozbudzona zapytaniem służącej, pani spostrzegła że się jej marzyło — niemniej jednak utrzymywała, że się jej synowi coś złego musiało zdarzyć. I gdy nakoniec doktor przybył, a mąż istotnie miał się zupełnie prawie dobrze, uprosiła go pani W. że z nią natychmiast do Windzoru pojechał. Przybyli tam nad ranem i znaleźli istotnie chłopca w infirmeryi z głową obandażowaną — bo się pokaleczył w ogrodzie. Rany nie były niebezpieczne, ale naprawdę źle opatrzone. — Opowiedziawszy to wszystko, pismo owo lekarskie zaręcza jeszcze raz za prawdę faktu i pyta co to było: sen czy jasnowidzenie? — w każdym razie coś niezwykłego.

(Chleb ze zboża zepsutego. Oddawna przemyśliwano nad sposobami przerobienia zboża zepsutego na mąkę pożywną. Żaden z nich jednak nie odpowiadał celowi. Obecnie zaczynają używać we Francyi następnej drogi: Zwilgotniałe ziarno układają tam w warstwach od 4 do 6 cali grubych w zwykłym piecu, do wypieku chleba przeznaczonym, poruszając je często szuflami i grabiami. Po 15 lub 20 minutach pozostawania w piecu, gdy ziarno już się osuszy, wystawia się je na przewiew powietrza w miejscu otwartem aż do zupełnego wystygnięcia. W tym stanie ziarno daje mąkę dobrą, przy zarabianiu jednak w ciasto, należy nadawać temuż większą niż zwykle ścisłość. W kwandrans po nagnieceniu, ciasto wkłada się do pieca ogrzanego goręcej niż zwykle — w nim nie powinno pozostawać dłużej jak pół godziny. Tak otrzymany cleb dopiero po upływie dwóch dni od wypieku, może być spożytkowanym. Dodając 15 centygramów węglanu magnezyi, do 500 gramów ciasta, chleb zyskuje na lekkości, białości, i o wiele jest łatwiejszym w trawieniu.

Z dzisiejszym numerem Gazety i „Dodatku tygodniowego“ rozsyłamy naszym prenumerantom kartę tytułową do przeszłorocznego tomu „Dodatku tygodniowego“ powtórnie, ponieważ na tytule który przed tygodniem rozesłaliśmy, mylnie rok wydrukowano.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu									
	Stanisławów		Husiatyn		Kopyczyńce		Probużna		Chorostków	
	zr	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr	c	zr	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	10	3	75	3	25	3	25	3	25
„ żyta	2	46	2	25	2	.	2		2	.
„ jęczmienia . .	2	10	2	.	2	.	2		2	
„ owsa	1	23	1	60	1	40	1	40	1	40
„ hreczki	2	6	2	60	2	40	2	40	2	40
„ kukurudzy . . .	.	.	2	.	2	.	2	.	2	.
„ ziemniaków . .	.	84	.	70	.	50	.	50	.	50
Grochu	3		2	25	2	25	2	25	2	25
Cetnar siana	1	25	2	.	1	80	1	80	1	80
Sąg drzewa twardego	5	60	8	50	5	.	8	50	5	.
„ „ miękkiego	4	8	.	.	.	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	10	.	10	.	10	.	10
Miara wina	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ piwa	.	.	.	15	.	15	.	15	.	15
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	20	.	20	.	20	.	20
„ bez wiktu .	.	.	.	25	.	25	.	25	.	25

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu grudniu 1868 r., przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe		bułki		chleb biały pszenny		chleb biały żytni		chleb razow. pszenny		chleb razow. żytni	
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c	łut	c.	łut.
Gołebiowski	p. rat.	.	.	1	3 2/4	1	5	1	5 1/4	1	7 1/2	1	[illegible] 1/2
Weigel Fr. .	„ „	1	2	.	.	.	.	1	4	.	.	1	[illegible] 3/4
Schirmer F.	„ „	.	.	1	3	.	.	1	5 1/2	.	.	1	[illegible] 1/2
Lewicki Jan	w ryn.	.	.	1	4	.	.	1	4 1/4	.	.	1	8 3/4
Friedrich J.	53 m.	1	1 1/2	1	2 3/4	1	4	1	5	.	.	.	.
Schulz Jan	93 m.	1	1 1/4	1	2 3/4	.	.	1	4 3/4	.	.	.	.
Hillich Wal.	176 m.	1	1	1	2 3/4	.	.	1	5 1/4	.	.	.	.
Włoszyński J.	76 m.	1	1 1/4	1	2 1/4	1	4	1	4 3/4	.	.	.	.
Mrazek Łuk	446 1/4	1	1 1/2	1	2 1/4	1	3 1/4	1	4 3/4	.	.	.	.
Müller Jan .	240 m.	1	1 1/2	1	2 1/4	.		1	4	.	.	.	.
Doms Robert	74 m.	.		.	.	.	.	1	5 1/4	.	.	.	.
Fridrich H.	16 m.	1	1 1/4	1	2 1/4	1	4	1	4 3/4	.	.	.	.
Kozyrski Jan	288 m.	1	1 1/4	1	2 1/4	1	4	1	4 3/4		.	.	.
Hillich Krz.	142 3/4	1	1 1/4	1	3	.		1	4 3/4	.	.	.	.
Düll Katarz.	179 m.	1	1 1/4	1	2 1/4	1	3 1/4	1	4	.		.	.
Bek Klemens	166 m.	1	1 1/2	1	3	.	.	1	4 3/4	.		.	.
Hillich Jan .	359 m.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	4 1/4	.	.	.	.
Freund Wil.	74 m.	.	.	.	.	.	.	1	5 1/4	.	.	.	.
Pierw. Stow.	24 m.	1	1 1/4	1	2 1/2	.	.	1	5 1/4	.	.	.	.
Daszkiewicz J.	213 2/4	1	1 1/4	1	2 1/4	.	.	1	5	.	.	.	.
Thom Józef	538 2/4		.	.	.	.	.	1	5 1/4	.		.	.
Mensch M. .	74 2/4	1	2	1	3	1	[illegible]	1	5	.	.	.	.
Hr. Mir . .	19 m.	.	.	.	.	.	.	1	5 1/2	.	.	.	.
Suma .		16	22 1/4	18	4[illegible]	8	32 1/2	23	113 1/4	1	7 1/2	.	3[illegible]
przec. w grud. 1868		1	1 1/2	1	2 3/4	1	4	1	5	1	7 1/2	1	9 1/2
przec. w list 1868		1	1 1/4	1	2 1/2	1	4	1	5	1	7 1/2	1	9 1/2
a zatem w podn. się		.	1/4	.	2/4	.	.	.		.	.	.	.
a zatem w spadaniu		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Główne cyfry bilansu uprzyw. austryackiego banku narodowego zamkniętego z d. 31. grudnia 1868 są następujące:

Banknoty w obiegu . . .	276,185.150	złr.	—	c.
Wybite złoto i sztaby . .	108,642.872	złr.	85	c.
Wexle płatne w metalu . .	38,678.388	„	40	„
Effekta eskomptowane .	81,955.008	„	86½	„
Pożyczki	37,789.995	„	38	„
Złr. 18,205.800. — sprzedane i na giełdzie zakupione listy zastawne po 66⅔ .	12,137.200	„	—	„
Noty państwa będące własnością banku	3,321.981	„	—	„
	282,525.446	złr.	49½	c.

Całkowity wykaz miesięczny banku narodowego z dnia 31. grudnia 1868 będzie ogłoszony w przyszłym tygodniu po zbadaniu rachunków przez wydział bankowy.

Ostatnia poczta.

Paryż, 3. stycznia. „Journal Officiell“ pisze: Po zerwaniu stosunków pomiędzy Turcyą a Grecyą objawiły gabinety życzenie uprzedzenia skutków tego zerwania. Prusy były za tem, żeby się uciec do przyjacielskiego pośrednictwa, czyli do konferencyi reprezentantów mocarstw podpisanych na traktacie paryskim. Rząd cesarski uznał stosowność tego wniosku i proponował go zaraz do przyjęcia wszystkim dworom, porozumiawszy się z niemi równocześnie co do tego, że jedynym przedmiotem obrad będzie zbadanie czy i w jakiej mierze należy zadosyćuczynić sformułowanym w tureckiem ultimatum żądaniom.

Telegram posła francuskiego w Konstantynopolu p. Bourée donosi pod d. 31. grudnia r. z., że Porta oświadczyła się z gotowością wzięcia udziału w konferencyi. Zgodzono się także na to, żeby reprezentant Grecyi z głosem doradczym na konferencyi zasiadał. Pomiędzy mocarstwami panuje więc najzupełniejsza zgodność co do zebrania się konferencyi w Paryżu. Markiz Lavalette proponował, żeby na otwarcie konferencyi naznaczyć d. 9. stycznia.

Dekret cesarski z dnia 17. grudnia z. r. mianuje markiza Chateau-Renard posłem w Dreznie a p. Saint Vallier posłem w Stuttgardzie.

Konstantynopol, 2. stycznia. „Corresp. de Smyrne“ pisze: Rozporządzenie wygnania Greków zganiono bardzo w Europie, a to dlatego ponieważ nieznaną jest rzeczywista sytuacya. Wszyscy na wschodzie są naturalizowani, albo poddani Grecyi i wszyscy konspirowali, albo wspierali powstanie na Krecie i subskrypcye na nie zbierali. Rozporządzenie wygnania nie jest bynajmniej aktem ubliżającym prawu narodów, lecz aktem podyktowanym potrzebą utrzymania samego siebie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4 stycznia.

Hotel George: PP Hr. Nimptsch, c. k major, z Gródka. — Simonowicz J., c. k. radca sadu kraj., z Czerniowiec — Augustynowicz B., z Kniażego. — Hausner A, bankier, i Jadwiga Stawiska, pryw., z Brodów. — Wolańska M., z Polski

Hotel Langa: Frank E., c. k. major, z Wiednia

Hotel europejski: Hr. Stecki A., z Srodopolec. — Rylski W., z Ostrowa.

Hotel angielski: Bobrowniecki I., z Staregomiasta. — Boniecki K, z Korniego. — Kochanowski A., adwokat, z Czerniowiec. — Hanicki F, prywatny, z Mizunia. — Wain J., dr. med, z Tarnowa.

Hotel pod białym koniem: Br. Brückmann X., z Wołoszczy.

Hotel podolski: Cikowski A., ze Złotnik.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. stycznia.

PP. Aywas N, do Wysznica. — Bielski S., do Lipnik. Gostyński A., do Podszumlaniec. — Janocha A., do Oberlyna.— Liebel W., c. k. notaryusz, do Kut.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. i 3. stycznia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.79	+ 0.7	88.	Płz. b.sł.	9
2. god. po poł.	328 10	+ 1 4	81.	„ „	9
10.god. wiecz.	328.45	+ 1 2	81.	„ „	10
7. god. zrana	328.39	+ 0.3	87.	Z. b sł.	9
2. god. po poł.	328 68	+ 0 5	88	„ „	9
10.god.wiecz.	329.14	+ 0.0	84.	„ „	10

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Recept gegen Schwiegermütter“**, komedya w 1 akcie; **„Pierrot und Violette“**, operetka komiczna w 1 akcie, po raz pierwszy; nakoniec ostatnie przedstawienie obłaskawionych dzikich zwierząt.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Effekta	Uskutecznione przedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 4 stycznia.								
Akc. gal. ko. ż. K. L.	—	—	—	—	213	50	214	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	71	50	73	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w a. . . .	—	—	—	—	—	—	200	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	174	50	175	50
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . .	—	—	—	—	79	60	80	5
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . .	—	—	—	—	75	85	76	30
Banku hip. gal. .	—	—	—	—	87	50	88	—
Oblig. u.d. gal . .	68	32	68	40	68	30	68	60
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Ksiest. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż.gl. r.1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier.k. g.K.L. I Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em. .	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	53	5	59
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	59	5	67
Napoleondor	—	—	—	—	9	48	9	58
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	62	9	75
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	85	1	90
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	61¼	1	62¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	76	1	77
Srebro	—	—	—	—	116	50	117	50

(Obok kolumn, pionowo: oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31 grudnia 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	64.55	64 70
od kwietnia do października po 5% . . .	64.15	64.35
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . .	70 50	71.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	73 50	74.—
Metaliki po 5% . . .	59 —	59 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	184 25	184 75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	184 —	184 50
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	86.50	87 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	92.80	93 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	98 50	99 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	113 80	114.—
[illegible] Como po 42 lir. aust. . . .	23 25	23.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi . . .	87 75	88 25
Czech . . .	91.75	92.50
Węgier . . .	77 50	78 —
Galicyi . . .	68 —	68 50
Siedmiogrodu . . .	73.—	73 50
Bukowiny . . .	67 50	68. 0
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	100.40	100.60

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego . . .	672.—	674 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	245 80	246 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	656.	658.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 50% . . .	205 50	06 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1972	1977.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	306 50	306 75
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	204 90	205.10
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	173 75	174.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	213 75	214 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	173 25	173 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	538.	539.—
Akc. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . . .	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% . . .	93.40	93 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	75 50	76.—
Galic. banku hyp. po 6% . . .	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	91 75	92.25
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Now. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	106.25	106.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k. . . .	92 75	93.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	88.—	89 —
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr . . .	97.25	97.50

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	162.—	163.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	93 50	94.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k. . . .	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a . . .	55.—	56 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . .	33.—	33 50
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	—.—	—
Salma „ 40 „ „ . . .	42 —	43 —
Palfiego „ 40 „ „ . . .	32.50	34.—
Clarego „ 40 „ „ . . .	38.—	39 —
St. Genois „ 40 „ „ . . .	34.—	35.—
Windischgrätza 20 „ „ . . .	20 —	21 —
Waldsteina 20 „ „ . . .	21 50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13 50	13 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol . . .	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. a. . . .	100. —	100 20
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. a. . . .	100.15	100.25
Hamburg za 100 M. B. . . .	88 10	88 20
Londyn za 10 ft. szt. . . .	119 40	119.50
Paryż za 100 fr. . . .	47 30	47.50

Kurs złota.

Dukaty ces. men. . . .	—.—	—.—
detto. pełnej wagi . . .	5.63½	5.69½
Korona . . .	—.—	—.—
Napoleondor (Frankówka) . . .	9.54	9.55
Rosyjski imperyał . . .	—.—	—.—
Talar związkowy . . .	—.—	—.—
Srebro . . .	117.50	117.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4 stycznia	złr	kr
5% Metaliki . . .	60	—
„ z procentami z maja i listopada . .	60	50
5% pożyczka narodowa . . .	65	40
Losy z 1860 roku . . .	93	80
Akcye banku wiedeńskiego . . .	682	–
„ „ kredytowego . . .	243	20
Londyn. 10 funtów szterlingów . .	118	60
Srebro . . .	116	25
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	5	64

DZIENNIK URZĘDOWY.

(15) **Edykt.** (2)

Nr. 21746. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Marcelego Lubiniego, że na żądanie Jakóba Steinwurzla z dnia 21. grudnia 1868 do L. 21746 przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wexlowej 100 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dwernickiemu, któremu p. adwokat Eminowicz za zastępcę substytuuje się, doręczonym został.

Stanisławów, 23. grudnia 1868.

(25) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nro. 71412. Zur Besetzung einer Amanuensisstelle bei der Universitäts-Bibliothek in Lemberg wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit diesem Dienstposten ist ein Jahresgehalt von 400 fl. öst. W. verknüpft.

Bewerber um diesen Posten haben ihre Competenzgesuche, welche mit Nachweisungen ihrer Vorstudien und der dießfalls abgelegten Prüfungen, sowie mit den Nachweisungen über ihre tadellose Haltung, die Kenntniß der Landessprachen und ihre spezielle Eignung für Bibliotheksdienste gehörig instruirt sein müssen — längstens bis 25. Jänner 1869 unmittelbar bei dem k. k. Statthalterei-Präsidium in Lemberg — insoferne sie aber bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege der vorgesetzten Behörde einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. December 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 71412. W celu nadania posady urzędnika pomocnika (ammanuensis) przy tutejszej bibliotece uniwerzyteckiej rozpisuje się konkurs do 25go stycznia b. r.

Z tą posadą jest połączona stała płaca w rocznej kwocie 400 złr. w. a.

Ubiegający się o rzeczoną posadę mają wykazać w podaniach swych, jakie odbyli nauki, tudzież uzyskaną przy popisach kwalifikacyę, dotychczasowe nienaganne zachowanie się i znajomość języków krajowych, nakoniec czyli i o ile są uzdolnieni do pełnienia służby bibliotecznej.

Podania konkursowe mają ubiegający się wnieść w przeciągu konkursowego terminu do Prezydyum Namiestnictwa bezpośrednio, w razie zaś, jeżeli pełnią jakie obowiązki w publicznej służbie, w drodze przełożonej władzy.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. grudnia 1868.

(13) **Kundmachung.**

Nr. 11260. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte zu Złoczow wird bekannt gemacht, daß die Firma: „Scherrmesser, Margulies & Wohl“ der Brodyer Manufactur-Waaren-Handlung wegen Auflösung der Gesellschaft aus dem Register für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.

Złoczów, am 9. December 1868.

(2) **Edykt.** (2)

Nr. 37107. Ces. król. Lwowski sąd krajowy Jana Kazimierza 2ga im. Zielonkę niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby Romana Schmiet uchwałą z dnia 25. lipca 1868 do L. 37107 extabulacyę pozycyi odmownej w stanie czynnym dóbr Zohatyn Dom. 26, str. 424 n. 11 włs. uwidocznionej, ze stanu czynnego tychże dóbr dozwolono.

Gdy miejsce pobytu Jana Kazimierza Zielonki jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Hönigsmana za kuratora ustanowił, któremu powyższa uchwała sądowa się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. lipca 1868.

(16) **Kundmachung.** (2)

Nr. 2659. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Gregor Zapotocki als Cessionärin der Ewa Macelluch ersiegten Summe pr. 162 fl. öst. W. die executive Feilbietung der dem Schuldner Nicolaus Harłat gehörigen in Lubień mały sub CNr. 4 und Rep. Nro. 12, gelegenen keinen Tabularkörper bildenden Grundwirthschaft in drei Terminen, den 7ten April 1869, den 10ten Mai 1869 und den 1. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts vorgenommen werden wird.

Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswerth der Realität mit 320 fl. öst. W. genommen.

Das im Baaren oder in öffentlichen Obligationen nach dem Tagescourse zu erlegende Vadium beträgt 31 fl. öst. W.

Bei den ersten zwei Terminen wird die obige Grundwirthschaft nur um einen Anbot über oder gleich dem Schätzungswerthe, beim dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden.

Der Schätzunsect und die übrigen Licitationsbedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.

Grodek, am 26. November 1868.

(17) **Edykt.** (2)

L. 3055. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Maryę Lemech prawomocnym wyrokiem z dnia 7. lipca 1864 do l. 1408 sumy 78 zł. 50 kr. w. a. z przynal. zezwolona została egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. konskr. 60 rep. 40 w Parchaczu, składającego się z chałupy, budynków gospodarskich i gruntów w objętości 16 morgów 285 kwadr. sążni do dłużnika Hrycia Lemech należącego, ciała tabularnego nie stanowiącego, którato sprzedaż w trzech terminach, a to: 18. lutego 1869 — 4. marca 1869 i 18. marca 1869, każdą razą o 10. godzinie zrana w tutejszym c. k. sądzie pod następujacemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w akcie detaksacyi na sumę 183 zł. w. a. oznaczona.

2. Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum kwotę 25 zł. w. a. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, któreto wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

3. Przy pierwszych dwóch terminach powyż wymienione gospodarstwo li tylko wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową, przy trzecim terminie zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

4. Dalsze warunki licytacyi niemniej akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się strony interesujące zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 18. grudnia 1868.

(24) **Edykt.** (2)

L. 62160. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dozwala się w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z d. 16. kwietnia 1863 l. 4911 na zaspokojenie przyznanej Janowi Stromengerowi kwoty 6000 zł. w. a. z 6proc. odsetkami od dnia 7. lutego 1861 kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 34 zł. 19 kr., 7 zł. 76 kr., 7 zł. 17 kr., 11 zł. 23 kr. w. a., jako też niniejszemi kosztami w kwocie 36 zł. 69 kr. w. a przymusowa publiczna sprzedaż 97/336 części realności pod l. 102 m. we Lwowie położonej, niegdyś Aleksandra Schwabego własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się na dniu 12go lutego i 18go marca 1869 każdą razą o godzinie 10. przed południem, do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na 18go marca 1869 godzinę 4tą po południu.

Cena wywołania wynosi 3541 zł. 82 kr.; wadyum 355 zł. w. a. Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze lub podczas licytacyi u komisyi licytacyjnej.

O tej licytacyi uwiadamia się obie strony jako też wszystkich wierzycieli hypotecznych do rąk własnych, tych zaś, których pobyt niewiadomy, którymby uchwała obecna z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po dniu 29. stycznia 1868 do tabuli weszli, przez kuratora w osobie adwokata p. Frenkla z zastępstwem adwokata pana Natkisa niniejszem ustanowionego i przez edykta.

Lwów, dnia 9. grudnia 1868.

(22) **Kundmachung.** (2)

Nr. 66098. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Buczacz, Stanislauer Finanzbezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Die Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes längstens bis einschließlich 15ten Februar 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau einzubringen.

Der Verkehr der Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	. . . .	12446 fl. 79 kr.
an Stempelmarken	. . . . . .	2442 „ 67 „
	Zusammen	14889 fl. 46 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 29. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 66097. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Buczaczu w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Stanisławowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mogą być podane włącznie do 15. lutego 1869 godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Stansławowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach	. . . .	12446 zł. 79 kr.
w markach stemplowych	. . .	2442 „ 67 „
	Razem	14889 zł. 46 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Stanisławowie, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 29. grudnia 1868.

(20) **Edict.** (2)

Nr. 11845. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird dem Marcus Peczenik mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Simon Friedländer wegen Zahlung der Wechselsumme von 39 fl. öst. Währ. unterm 10. September 1868 Z. 8836 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschluße vom 16. September 1868 Zahl 8837 die wechselrechtliche Zahlungsauflage erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten der hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Wesołowski mit Substituirung des Hrn. Dr. Warteresiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 13. December 1868.

(11) **Edykt.** (2)

Nr. 12003. Ces. król. sąd obwodovy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27. października 1868 do L. 56244 celem zaspokojenia wygranej przez p. Maryannę Dobrzańską przeciw p. Felixowi Smalawskiemu i Augustowi Ludwikowi 2ga im. Walentin d' Hauterire sumy 1800 złr. a. w. z procentami po 4% od 1go września 1866 i kosztami sporu 33 złr. 22 kr., tudzież kosztami exekucyi 5 złr. 37 kr. i 12 złr. 10 kr. a. w. rozpisuje się przymusowa sprzedaż połowy dóbr Jatwięgi, tej pretensyi za hypotekę służącej p. Augusta Ludwika 2ga im. Walentin d' Hauterire własnej, w byłym Przemyskim obwodzie położonych, na rzecz p. Maryanny Dobrzańskiej, która to licytacya w dwóch terminach, a to na dniu 8. marca 1869 i na dniu 5. kwietnia 1869 o 10tej godzinie przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami licytacyjnemi się odbędzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie sprawdzona cena oszacowania połowy dóbr Jatwięgi w sumie 20.420 złr. 85 kr. a. w.

2. Każdy chęć kupienia mający winien 10% powyższej ceny szacunkowej jako wadyum albo gotówką, albo w wolnych od zakazu obligacyach indemnizacyjnych Lwowskiego okręgu administracyjnego z kuponami i talonami, lub też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub galic. uprz. akcyjnego banku hypotecznego również z kuponami i talonami, lub w innych na giełdzie Lwowskiej notowanych papierach publicznych z kuponami i talonami według kursu Gazety Lwowskiej, jednakże nie wyżej wartości nominalnej policzonych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum, o ile takowe w gotówce złożonem było, w cenę kupna się wliczy, współlicytantom zaś po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

3. Gdyby te dobra przy pierwszym i drugim terminie za cenę szacunkową sprzedanemi być nie mogły, ustanawia się do przesłuchania wierzycieli względem postanowienia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 5. kwietnia 1869 4tą godzinę po południu z tym dodatkiem, iż niestawający wierzyciele jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

4. Względem ciężarów na sprzedać się mających dobrach zahypotekowanych, odséła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej względem podatków zaś do c. k. urzędu podatkowego w Mościskach.

O tem zawiadamia się strony, dalej wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, z miejsca pobytu zaś niewiadomych, a to: masę spadkową Wojciecha Kopystyńskiego, a względnie spadkobierców tegoż: Leopolda, Szczepana i Krystynę Kopystyńskich, Elżbietę Czaprańską i Ferdynanda Kopystyńskiego, tudzież wszystkich wierzycieli, którymby uchwała ta licytacyę rozpisująca albo wcale nie, albo w czasie przed terminem wyznaczonym doręczonąby być nie mogła, nareszcie wszystkich wierzycieli, którzyby po 15. sierpniu 1868 do tabuli pretensyami swemi weszli, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dra. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Kozłowskiego postanowionego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 13. listopada 1868.

(12) **Edykt.** (2)

Nr. 21160. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Eleonory Knihinickiej, że p. Karol Nowakowski na dniu 10. grudnia 1868 do L. 21160 przeciw nim wniósł pozew o extabulacyę sum 73 złr. 9 kr. i 3 złr. 18 kr. m. k. z dóbr Cucyłowa, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 26. stycznia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczono, i tymże pozwanym za kuratora p. adwokat Dr. Przybyłowski ze substytucyą p. adwokata Dra. Rosenberga ustanowiono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 12. grudnia 1868.

(21) **Edict.** (2)

Nro. 20821. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Adalbert Gorczyca aus Radomyśl, Bezirk Zassów, Juda Stieglitz eine Wechselklage auf Zahlung des Betrages von 300 fl. öst. W. s. N. G. unterm 31. December 1868 Z. 20821 angebracht und richterliche Hilfe gebeten, worüber dem Belangten Adalbert Gorczyca die Zahlung der Wechselsumme von 300 fl. s. N. G. binnen 3 Tagen bei sonstiger Execution aufgetragen wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Adalbert Gorczyca nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Tarnów zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Stojałowski unter Vertretung des Hrn. Advocaten Dr. Rosenberg als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Tarnów, am 31. December 1868.

(14) **Edikt.** (2)

Nro. 8241. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird hiemit bekannt gemacht, daß Salamon Zudek wider die dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Interessenten der Orańsk'schen Masse, oder für den Fall ihres Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der h. o. Advocat Hr. Kukucz zum Curator bestellt wurde, — um Auftragserlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen, daß die zu Gunsten der Oransk'schen Masse über die in Brody gelegenen Realität sub Tab. Nr. 511 seit 1. August 1794 pränotirte, an Samuel Margulies habende Forderung in dem Betrage pr. 117 fl. und 120 fl. 30 kr gerechtfertiget sei, oder in Rechtfertigung schwebe, widrigenfalls dieselbe über ferneres Anlangen des Bittstellers aus dem Lastenstande der Realität sub Tab. Nr. 511 in Brody extabulirt und gelöscht werden würde, sub praes. 26. November 1868 Z. 8241 h. g. das Ansuchen stellte, welchem Ansuchen unterm Heutigen willfahrt würde.

Die Interessenten der Oransk'schen Masse, oder beziehungsweise deren Erben werden demnach aufgefordert, die bezügliche Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder die Behelfe hiezu dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen dieser Versäumniß selbst zuzuschreiben haben würden.

Brody, am 14. December 1868.

(10) **Kundmachung.** (2)

Nro. 1259-Pr. Zur Wiederbesetzung der Bezirks-Richterstelle in Bircza mit dem Gehalte von 1500 fl. rücksichtlich von 1300 fl. öst. W., wird die Bewerbungsfrist bis zum 20. Jänner 1869 ausgeschrieben.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 30. December 1868

(27) # Kundmachung. (1)

Das Reichs-Kriegsministerium hat zur Sicherstellung des, für das Verwaltungsjahr 1869 noch bestehenden Bedarfes an Monturs- und Rüstungssorten, welcher im Wege der Privat-Industrie beigeschafft werden soll, die Lieferungs-Ausschreibung mittelst einer Offertsverhandlung angeordnet.

Für diese Bedarfs-Sicherstellung haben im Allgemeinen dieselben Offerts-Bedingungen in Wirksamkeit zu bleiben, welche bei der vor Kurzem bewirkten theilweisen Anschaffung von fertigen Sorten für das Jahr 1869, bereits mittelst des Amtsblattes der Wiener Zeitung vom 1. November 1868, und in Folge dessen mittelst der Landes-Zeitungen öffentlich verlautbart worden sind.

Der beigefügte Ausweis bezeichnet nach den verschiedenen Lieferungsgruppen die Artikel, welche im Materiale, und im fertigen Zustande, dermalen zur Lieferung begehrt werden.

Bei jedem Artikel ist das Anbots-Minimum und der Termin angesetzt, bis zu welchem das, diesem Anbots-Minimum gleichkommende Lieferungs-Quantum zur Einlieferung gelangen muß.

Für die 1. Quartals-Rate wird der Schlußtermin ausnahmsweise auf den 15. April 1869 festgesetzt, die für die übrigen Quartalsraten auf Ende Juni, September und December 1869 entfallenden Schlußtermine bleiben unverändert.

Die Offerenten können bei jeder Quartalsrate Zwischentermine beantragen, deren Bestimmung ihnen überlassen wird, welche sie jedoch, sammt den beim Eintritte eines solchen Termins abzustattenden Lieferquantums in dem Offerte genau anzugeben haben.

Jedem Offerenten bleibt es ferners unbenommen, auch größere Quantitäten, als das angesetzte Anbots-Minimum anbieten zu können.

Das angebotene Quantum, der Lieferpreis, dann der Liefertermin bei jedem Artikel, und ebenso die Monturs-Commission, wohin geliefert werden will, müssen bestimmt, deutlich und ohne Correctur im Offerte angegeben sein.

Das Reichs-Kriegsministerium ist berechtigt, die offerirten Quantitäten, die beantragten Lieferpreise, sowie die Abstattungs-Termine im Einvernehmen mit dem Ersteher zu modifiziren, und solche bei der Lieferungszuweisung speziell mit demselben zu vereinbaren.

Die zu liefernden fertigen Sorten müssen nach den letzten von dem Reichs-Kriegsministerium genehmigten Mustern, welche bei allen Monturs-Commissionen zur Einsicht vorliegen, und als Minimum der Qualitätmässigkeit anzusehen sind, geliefert werden.

Die Offerenten haben in ihren Offerten ausdrücklich zu erklären, daß sie diese Muster, welche zur Beurtheilung der Lieferartikel dienen, genau kennen, indem nur mustermäßige Sorten von den übernehmenden Regierungs-Organen angenommen werden dürfen.

Dasselbe gilt auch für die im Materiale zur Einlieferung verlangten Artikel.

Hinsichtlich der Verfassung und Form der Offerte, dann Beibringung der betreffenden Vadien haben die mit der Lieferungsausschreibung vom 1. November 1868 (Amtsblatt der Wiener Zeitung vom 1. November 1868) verlautbarten Bestimmungen und hinausgegebenen Formularien ihre volle Geltung.

Die diesen Bestimmungen gemäß ausgefertigten Offerte, sowie die Depositenscheine über die erlegten Vadien oder beziehungsweise die Vadien selbst, müssen längstens bis inclusive 20. (Zwanzigsten) Jänner 1869 12 Uhr Mittags unmittelbar bei dem Reichs-Kriegsministerium überreicht werden, und es verpflichtet sich das Reichs-Kriegsministerium, die Verständigung des Offerenten, über die Annahme oder Nichtannahme des Offertes längstens bis letzten Jänner 1869 auszufertigen.

A u s w e i s
der zu liefernden Artikel.

Benanntlich	Termin, bis zu welchem das nebenbezeichnete Anbots-Minimum eingeliefert werden muß	Anbots-Minimum
I. Gruppe.		
Tücher, Wollstoffe, fertige Tuchsorten und Kotzen.		
1 [illegible]/16 Ellen breites blaugraues (Tuch)	1. Quartal 1869	1000 Ellen
1 [illegible]/16 „ grapprothes (Tuch)	1. „ „	5000 „
1 [illegible]/16 „ lichtblaues (Tuch)	1. „ „	10000 „
1 7/16 „ dunkelblaues (Tuch)	1. „ „	1463 „
1 7/16 „ dunkelbraunes (Tuch)	1. „ „	3000 „
1 [illegible]/16 „ hechtgraues (Tuch)	1. „ „	3500 „
6/4 „ blaugraues (Tuch)	1. „ „	418 „
7/4 „ grapprothes (Tuch)	1. „ „	1264 „
7/4 „ lichtblaues (Tuch)	1. „ „	854 „
6/4 „ dunkelbraunes (Tuch)	1. „ „	60 „
6/4 „ hechtgraues (Tuch)	1. „ „	74 „
[illegible]/4 „ hechtgrauer (Armeleibel-Stoff)	1. „ „	1000 „
7/4 „ dunkelbrauner (Armeleibel-Stoff)	1. „ „	3000 „
7/4 „ lichtbrauner (Armeleibel-Stoff)	1. „ „	2715 „
7/4 „ dunkelgrüner (Armeleibel-Stoff)	1. „ „	906 „
brauner Kuniaz	2. „ „	1000 „
Mäntel für Infanterie, ohne Paroli, ohne Knöpfe	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	3000 Stück
Mäntel für Artillerie, mit Paroli, ohne Knöpfe	1. Quartal 1869	1100 „
Mäntel für Verpflegsgesellen mit Paroli und Knöpfe	1. „ „	87 „
Mäntel für braune Cavallerie ohne Paroli, ohne Knöpfe	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	1000 „
Blousen (mit beinenen, jedoch ohne Metall Knöpfe) dunkelblaue für Infanterie (ohne Paroli)	½ im 3. ½ im 4. „ „	5000 „
Blousen dunkelbraune für Grenz-Infanterie (ohne Paroli)	½ im 3. ½ im 4. „ „	1000 „
Blousen hechtgraue für Jäger und Pioniere (mit Paroli)	½ im 3. ½ im 4. „ „	1000 „
Blousen für Titler Grenz-Infanterie (mit Paroli)	3. Quartal 1869	23[illegible] „
Blousen lichtblaue für Genie-Truppen (mit Paroli)	½ im 3. ½ im 4. Quart. 1869	800 „
Waffenröcke für Offiziersdiener, unbeknöpfte	4. Quartal 1869	1100 „
Waffenröcke „ Dragoner, unegalisirte, unbeknöpfte	1. „ „	41 „
Waffenröcke „ Artillerie, egalisirte, unbeknöpfte	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	1000 „
Waffenröcke „ Kurschmiede egalisirte, beknöpfte	2. Quartal 1869	30 „
Waffenröcke „ Fuhrwesen egalisirte, unbeknöpfte	1. „ „	570 „
Waffenröcke „ Professionisten und Spitalsmannschaft, unegalisirte, unbeknöpfte	3. „ „	400 „
Waffenröcke für Invaliden, egalisirte, beknöpfte	2. „ „	140 „
„ für Verpflegsgesellen, egalisirte, beknöpfte	1. „ „	204 „
lichtblaue Winter-Attila ohne Oliven	2. „ „	200 „
dunkelblaue Winter-Attila ohne Oliven	2. „ „	350 „
Uhlanka ohne Knöpfe	2. „ „	300 „
Aermelleibel mit beinerne Knöpfe: dunkelbraune für Grenz-Infanterie ohne (Paroli)	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	2000 „
helgraue für Jäger und Pioniere mit (Paroli)	½ im 1. ½ im 2. „ „	2000 „
dunkelbraune für Artillerie mit (Paroli)	½ im 1. ½ im 2. „ „	2000 „
lichtblaue für Genie-Truppen mit (Paroli)	2. Quartal 1869	500 „
dunkelgrüne für Sanitäts-Truppen mit (Paroli)	1. „ „	257 „
Blousen für Offiziersdiener (ohne Paroli mit beinern. Knöpfen)	2. „ „	500 „
„ „ Dragoner	½ im 1. ½ im 2. Quartal 1869	400 „
„ „ Hußaren	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	400 „
„ „ Uhlanen	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	500 „
Pantalon: Jäger und Pionier	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	1200 „
Festungs-Artillerie	½ „ 1. ½ „ 3. „ „	600 „
Zeugs-Artillerie	3. Quartal 1869	300 „
für Genie-Truppe	½ im 1. ½ im 2. Quartal 1869	550 „
„ Verpflegsgesellen	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	200 „
grapprothe Hußaren Tuchhosen mit Schnüre	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	700 „
„ Stiefelhosen für Dragonen u. Uhlanen	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	1100 „
graue Stiefelhosen für Fuhrleute der Gestütt	2. Quartal 1869	186 „
hechtgraue Stiefelhosen für Jäger-Stabstrompeter	2. „ „	21 „
lichtblaue Stiefelhosen für Feldartillerie	½ im 1. ½ im 2. Quartal 1869	850 „
blaugraue Stiefelhosen für Offiziersdiener der Cavallerie	2. Quartal 1869	300 „
lichtblaue Kamaschen	½ im 1. ½ im 2. u 3. Quart. „	3000 Paar
hechtgraue Kamaschen	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	1000 „
lichtblaue Lagermützen ohne Metallknöpfe	1. Quart. u. Monat April „	3000 Stück
hechtgraue Lagermützen ohne Metallknöpfe	1. „ „ „ „ „	1000 „
blaugraue Lagermützen ohne Metallknöpfe	1. „ „ „ „ „	300 „
grapprothe Lagermützen ohne Metallknöpfe	1. „ „ „ „ „	1000 „
blaugraue Infanterie Fäustlinge ohne Metallknöpfe	½ im 3. ½ im 4. Quart. 1869	3000 Paar
dunkelbraune Cavallerie Fäustlinge ohne Metallknöpfe	½ „ 3. ½ „ 4. „ „	500 „
blaugraue Artillerie Fäustlinge ohne Metallknöpfe	½ „ 3. ½ „ 4. „ „	600 „
Cappen für Invaliden mit Metall-Knöpfe	2. Quartal 1869	585 Stück
Cappen „ Offiziersdiener und Spitalsmannschaft ohne Metall-Knöpfe	3. „ „	200 „
Cappen „ Verpflegsgesellen mit Metall-Knöpfe	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	187 „
Pferdekotzen	1. Quartal 1869	1000 „
Szur für Czikosen und Beressen	3. „ „	30 „
Bunda für Czikosen und Beressen	3. „ „	20 „
II. Gruppe.		
Leinen und Zwilch-Materiale, fertige Leinen- und Zwilchsorten.		
Kittelzwilch	2. Quartal 1869	5000 Ellen
Csikosen-Gatien	½ 1. „ ½ bis Ende Juli 1869	1884 Stück
„ Hemden	½ 1. „ ½ „ „ „ „	1402 „
Brodsäcke	½ 1. „ ½ 2 Quartal „	10000 „
Arbeits-Zwilchkittel	2. Quartal 1869	450 „
Zwilchene Pantalon	2. „ „	2500 „
„ Tornister	2. „ „	500 „
Hemden für männliche Kerkersträflinge	1. „ „	900 „
Zwilchhosen für männliche Kerkersträflinge	2. „ „	600 „
Futtersäcke	1. „ „	4500 „
Futtertornister	1. „ „	4500 „
III. Gruppe.		
Lederhäute und Felle, dann Mannesrüstung.		
Leichtes Oberleder	1. Quartal 1869	697 Pfund
Hosenriemen	1. „ „	4000 Stück
Stutzenriemen	1. „ „	3000 „
Steckkuppeln für Fahrkanoniere	1. „ „	250 „
Sanitäts-Leibriemen mit Taschen	2. „ „	100 „
„ „ allein	2. „ „	160 „
„ Verbandzeugtaschen	1. „ „	78 „
Anhangriemen zu Verbandzeugtaschen	1. „ „	150 „
Adjustirte Artillerie-Tornister	2. „ „	450 „
Schurzfelle für Schmiede	2. „ „	50 „

Benanntlich	Termin, bis zu welchem das nebenbezeichnete Anbots-Minimum eingeliefert werden muß	Anbots-Minimum
IV. Gruppe.		
Fußbekleidungen.		
Fertige gemeinsame Schuhe groß großer Gattung	1. Quartal 1869	60 Paare
zugeschnittene } gemeins. } aller	½ im 1. ½ im 2. Quart 1869	10000 „
Fertige } Schuhe } Größen-	1. Quartal „	6000 „
zugeschnittene } Husaren- } gattun-	1. „ „	1000 „
fertige } Czismen } gen	2. „ „	300 „
Fertige hohe Cavallerie-Stiefel	½ im 1. ½ im 2. Quar. „	1400 „
Zugeschn. „ „ „	1. Quartal „	900 Paar
Fertige } Czismen für	3. „ „	527 „
zugeschnittene } Beressen	2. „ „	362 „
V. Gruppe.		
Kopfbedeckungen.		
Für Unteroffiziere } Cavall.-Helme sammt Schup-	bis Ende April 1869	50 Stück
„ Gemeine } penbänder	„ „ „ „	50 „
Kutsma für Hußaren ohne Schnürverzierung	„ „ „ „	600 „
Tatarka für Uhlanen ohne Roßhaarbusch	„ „ „ „	700 „
Jägerhüte	4. Quartal „	1600 „
Csicosenhüte	3. „ „	115 „
Sturmbänder mit Schnallen zu Kutschma etc.	bis Ende April „	1200 „
VI. Gruppe.		
Pferderüstungen.		
Ungarische Sättel	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	500 „
Sattelfilze-Decken	bis Ende April „	350 „
VII. Gruppe.		
Eventuelle Erfordernisse.		
Feldwebels Czakoborden	3. Quartal 1869	450 Ellen
Feldwebels - Distinktionsbördchen ohne Vorstoß	3. „ „	600 „
Anhängschnüre zu Atilla	1. „ „	700 Garnit.
„ „ Fuhrwesenswaffenröcke	1. „ „	400 „
„ „ Uhlanka . . .	1. „ „	1200 „
„ „ Kanko	3. „ „	687 „
Achselschlingen zu Blousen . . .	1. „ „	966 Stück
Vierkantige Atillaschnüre . . .	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	20000 Ellen
Ungarische Tuchhosenschnüre . . .	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	23000 „
Gefreiten Czakoschnüre	2. Quartal 1869	1500 „
Graue Mantelschlingen	1. „ „	4000 Garnit.
Atilla - Röschen	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	1200 Dutzend
Lagermützen - Röschen	bis Ende April „	2300 Stück
Bataillons-Tambours-Rohrschnüre	3. Quartal 1869	10 „
Czikosen-Hutschnüre	3. „ „	108 „
Jäger Hutschnüre	3. „ „	1800 „
Schnurverzierungen zu Kutschma	2. „ „	1600 „
Trompetenschnüre sammt Quasten	2. „ „	950 „
Mit weißer } Ledereinfassung fer-	b. Ende Apr. u. End. Jul. 1869	28000 „
„ schwarzer } tige Halsbinden	„ „ „ „ „ „	8000 „
Halsflöre für Czikosen	3. Qurtal 1869	500 „
Große } messingene Uhlanen-	bis Ende April 1869	1000 Dutzend
Kleine } Knöpfe	„ „ „ „	300 „
Roßbuschrosen	2. Quartal 1868	900 Stück
Jägerhut-Embleme	3. „ „	1600 „
Lederne Handschuhe	¼ im 1. ¼ im 2. im Rest 3. Quartal 1869	5400 Paar
Große schwarze } beinene Knöpfe	1. Quartal 1869	5000 Dutzend
„ weiße }	1. „ „	2500 „
Kleine Thierklauen-Knöpfe	1. „ „	1400 „
Fouragierstricke	1. „ „	3500 Paar
Bataillons-Signalhörner	1. „ „	28 Stück
Compagnie-Signalhörner . . .	½ im 1. ½ im 2. Quat. 1869	50 „
Trompeten	½ „ 1. ½ „ 2. „ „	50 „
Deutsche Sporn sammt Nieten .	bis Ende April 1869	1000 Paar
Kinnketten-Hacken	1. Quartal 1869	1200 Stück
Langglieder zu Kinnketten . . .	1. „ „	1400 „
Striegl mit Heft	bis Ende April 1869	2400 „
Absatzeisen sammt Nägel zu Schuhe und Stiefel	½ im 1. ½ im 2. Quart. 1869	12000 Paar
Floßhacken } sammt Stiel .	bis Ende April 1869	111 Stück
Handhacken } .	„ „ „ „	222 „
Krampen sammt Feder, Nägel und Stiel	„ „ „ „	284 „
Stichschaufeln } sammt Stiel	„ „ „ „	296 „
Wurfschaufeln } .	„ „ „ „	293 „
Kleine } Lattennägel .	1. Quartal 1869	39000 „
Große } .	„ „ „	24000 „
Tragbare Infanterie Kochgeschirre - à Mann	bis Ende April 1869	1600 „
Cafeeportionenbecher	„ „ „ „	180 „
Gläserne Feldflaschen mit Blechüberzug	„ „ „ „	2400 „
Beschlagene Trommelschlägel . .	„ „ „ „	250 Paar
Gelb } montirte Bataillons- .	„ „ „ „	4 Stück
Weiß } Tambours-Röhre .	„ „ „ „	3 „
Trommelsärge	„ „ „ „	8 „
Adjustirte messingene Trommeln .	½ im 2. ½ im 3. Quart. 1869	100 „
Pferdekartätschen mit Handriemen	bis Ende April 1869	2500 „
Große } messingene Knöpfe .	½ 1tes ½ 2tes Quartal 1869	2000 Dutzend
Kleine } für Infanterie .		500 „
Große } messingene Knöpfe } 1 bis		2000 „
Kleine } für Jäger mit Nr. } 33		500 „
Große } zinnene Knöpfe		2000 „
Kleine } für Infanterie		500 „

Z c. k. galic. drukarni rządowej.